

XƏYAL ZEYNAL

GƏL

Bəsdir daha sənsizlikdən süründüm,
Bu möhnəti, bu hicramı bitir gəl.
Ya keçmişə xatirindən sil-süpür,
Ya da bütün yaddaşımı itir gəl.

Havam çatmır, nəfəsinə acam, ac,
Saldı məni səfil günə ehtiyac.
Mənim üçün sən həm cansan, həm əlac,
Can üstəyəm, tez özünü yetir gəl.

Qar dondurur, gün yandırır qəlbimi,
Sənsiz hər şey bulandırır qəlbimi.
Qəm başıma dolandırır qəlbimi,
Ey qüssəmə sipər olan çətir, gəl.

Fələk aldı başım üstə cəlladım,
Dik başımı təkçə sənə salladım.
Burdan sənə yaşantımı yolladım,
Səndə bir baş ürəyinə ötür, gəl.

ÇƏKDİM

Kül edib göylərə sovurdun məni,
Yerlərdən ömürlük izimi çəkdim.
Sən mənə elə bir kədər yaşatdın,
Bütün arzuların gözümü çəkdim.

Can dedim, önümdə cəbhə yaratdın,
Üstümə şığıdın min cür şər atdın
Sən məndə elə bir şübhə yaratdın,
Qoyub tərəziyə sözümü çəkdim.

Nə mənə ac oldun, nə də ki, doydun,
Qəlbimin dərisin zövq ilə soydun.
Bir qara vərəqi önümə qoydun,
Sənin qələminlə özümü çəkdim.

GEDİR

İnsan isti-isti gəlir cahana
Gedəndə soyuyur, buz olub gedir.
Çoxu sağlığında unudularkən,
Çoxu da dillərdə söz olub gedir.

Fələyin nə suçu, insan öc alır,
Sevgidən, nifrətdən, nəfsdən güc alır.
Namərdin şəninə bir dağ ucalır,
Min mərdin ürəyi qazılıb gedir.

Çox arzu hədəfdən uzağa düşür,
"Ağıllı" başlar da ayağa düşür.
Qartal da öləndə torpağa düşür,
Zamanla çürüyüb toz olub gedir.

İçiboş fındığı dərd yaman alır,
Hikmət dənizinin dibinə dalır.
Noxudsa əlini cibinə salır,
Möcüzə baş verir qoz olub gedir.

Allah qoruyarsa bizləri şərdən,
Nə cür zövq alarıq biz bu bəşərdən?!
İnsan əməliylə hafizələrdən,
Ədalət kəlməsi pozulub gedir.

ÜMİDSİZLİK

Gözlərimdən ürəyimə sürüşən,
Bir gözəlin həsrətiylə yanırım.
Bağlarında sərçə kimi durmadan,
O budaqdan bu budağa qonuram.

Bu zamanın dərdi nədi, qəsdə nə?
Qırıb tökülür ürəyimin hər simin.
Yatmış bəxtim ayılmır ki, naşdır,
Qıra bilmir bu düşdüyüm tilsimi.

Yəqin duymur o cikkiltimi o pəri,
Duymuş olsa imdadıma yetərdi.
Sevgi olub ürəyinə axardım,
Arzusunda, xəyalında bitərdim.

Taxt qurardım ürəyinin içində,
Mənim də bir isti yuvam olardı.
O yuvada təsəllilər tapardım,
O yuvadan xatirələr qalardı.

Eh, onsuz da hər doğulan arzu, kam,
Qanadlanıb uça bilmir, boğulur.
Hər arzumun cəsədini görəndə
İçimdə bir ümitsizlik doğulur.

ANA

Yenə üsyan eləyir ağrıdan hər bir yanım,
Çətin icad ola dünyada mənim dərmanım.
Yenə zalım fələyin cənginə keçmiş canım,
Sıxılır...

Şəklin ilə uyuyub qan-tər içində dururam,
Öz-özümlə danışib xeyli ümid uydururam.
Sən öləndən bəri durmur, nə xəyal ki, qururam,
Yıxılır...

Şağ olan anda duyarsızlığımıza oldum əsir
Küsərək getdin, o gündən bədənim tir-tir əsir.
Daşlara vurduğum hər arzu-kamım köksümə bir
Ox olur...

Sürünüb dillərə düşmüş neçə bəy-xan anasız
Bölünür, parçalanır, ağır çəkir can, anasız.
Var olarkən yaşayır, qalsa bir insan anasız
Boğulur...

Can anam gör başım üstün necə qəmlər bürüyüb,
Döyünən qəlbim olandan qəmə mənzil, çürüyüb.
Sənin eşqinlə yanan kəs günü-gündən əriyib
Yox olur...

AĞI

Kəsilib həyatın imtahanından,
Bu zalım fələyin əlinə düşdüm.
Daşlara dəyməyən oxum qalmadı,
Solun ümidlərin dilinə düşdüm.

Boğuldum dedilər məngənə sıxıb,
Dağıldım, dedilər davadan çıxıb.
Doğuldum... o isti yuvadan çıxıb,
Qüssənin, kədərin gölünə düşdüm.

Hər zaman başımda duman, çən oldu,
Sıxıntım böyüyüb bir vətən oldu,
Bir qara taleyi bəyaz dən oldum,
Qayğıkeş anamın telinə düşdüm.

Qəlbində xal olub döndüm azara,
Mən yıxıb sürüdüm onu məzara...
Bir kimsə çəkmədi çarmıxa, dara,
Nəmli gözlərimin selinə düşdüm.

Bir azad elin ola baxıb, qürur duyasan,
Torpağını, daşını, səhər-axşam yuyasan.
Düşmənlərin caynağı yaxamızda olmaya,
Oğul doğan analar saçlarını yolmaya.

Və bir də, gün ola ki, yatmış millət oyana,
Zülmət vətən günəşin al nuruna boyana.

Bir də qəmli notlara əlimiz uzanmaya,
Kaman sızıldamaya, tar alışıb yanmaya.

Zaman çönüb başlasın haqq toxumun əkməyə,
Saatın əqrəblərin daha geri çəkməyə.

Daha torba tikməyə, daha quyu qazmayaq,
Əyri yoldan əl çəkək, doğru yoldan azmayaq.

Hətta, lal dillərin də deməyə sözü ola
Kimsə yamsılamaya, hər zaman özü ola.

Elə bir adam ola, ürəyinə girəsən,
Onda acı həyatın xoş üzün görəsən.

Bir azıq inam ola, bir azıq güvən ola,
Sənin sevdinin kimi, səni də sevən ola.

Elə yuxu görəsən ayılanda çin çıxsa,
Əlindəki lampadan dilədiyin cin çıxsa.

Elə bir ölüm ola, öləndə diriləsən,
Sevinərək əcəlin önünə sərilsən.

Xoşbəxtliyi tapasan, qucağına düşəsən,
Qızmar yayda donasan, qarlı qışda bişəsən.

Və daha nələr-nələr ömrümüzü süsləyə,
Biri ola qoynunda ana kimi bəsləyə.

Və sonda bu arzular, arzu kimi qalmaya,
Bizi, dolu cahanda boşluqlara salmaya.

Ümidimiz heç zaman tükənməyə, bitməyə,
Zirvələrdən aşağı yol olmasın getməyə.

Bəzən hədəf,
Bəzən də ox oluram
Kiminə az, kiminə
Çox oluram.
Şər üstümə yeriyib
Tüstü məni bürüyüb
Bir buz kimi əriyib
Yox oluram.

Dərdim çoxdu dözümdən,
Dünya düşüb gözümdən,
Hər şeydən çox özümdən
Sıxılıram.

Bu dünyada neçə əl,
Yaxamdadı, bəri gəl,
Tut əlimdən ay əcəl
Yıxılıram.

AY ÜRƏK

Dərd əlindən nə vaxt göyə çıxıram,
Dondurucu qış dikilir tuşuma.
Günahlarım daş şəklində dərd olub
Yerdən qalxıb göydən düşür başıma.

Əcəl çoxdan gəlməliydi, gecikir,
Fələk gəlib, can şümləyib, qəm əkir.
Nə dərd mənim boğazımdan əl çəkir,
Nə də biri zəhər qatır aşıma.

Yeməyim qəm, içməyim qəm, havam qəm,
Atdığım daş nə dil bilir nə də çəm.
Hədəfime dəyməməyi cəhənnəm,
Hədəf gəlib kəllə vurur daşıma.

Üsyanımdan tir-tir əsir dağ-dərə,
Can yandırır, qan donduran mənzərə.
Etdiklərim suç yazırsa dəftərə
Çəkdiklərim gəlməsinmi xoşuma?

Yüküm səni didib-durur ay ürək,
Al bu yükü başıma vur ay ürək.
Öyünmə dur, döyünmə dur ay ürək
Deyinmə dur, daşırırsan daşıma!!!

REALLIQ

Fələk mənə tuşlayıbdır oxunu,
Məndən öncə yerə sərrib çoxunu!
Çəkdiklərim gözlərimdən oxunur,
Daha qəməmə üreyimə sığışmır.

Zaman qoydu adım üstə, "quş"unu,
Qonaq oldu haqsızların qoşunu.
Daraltdılar üreyimin başını,
Daha qəməmə üreyimə sığışmır.

Çölə çıxıb üreyimin naləsi,
Kimsə varmı bu haraya gələsi.
Kimə verim bu dünyanın şələsin,
Daha qəməmə üreyimə sığışmır.

Rəvadırmı bunca qəmə bürünə,
Sökün, verin ürəksizin birinə.
Çuval taxın üreyimin yerinə,
Daha qəməmə üreyimə sığışmır...

BÖYÜDÜM

Mənim üçün qış olubdur hər fəsil,
Doğulmadan, dona-dona böyüdüm.
Çox atıldım qucaqlardan qucağa,
Qızınmadım, sına-sına böyüdüm.

Səsini də duymamışam anamın,
Əmdiyim süd, südü olub danamın.
Xəyalımda görmədiyim anamın,
Heykəlini yona-yona böyüdüm.

Anasızlıq əsdirərək dizimi
Çox axtardım iradəni, dözüümü.
Doğmaların arasında özümü,
Bir kimsəsiz sana-sana böyüdüm.

Nədən bitdi arzularım tərsinə?!
Lənət olsun bu yaşayış tərzinə...
Yazılmadan heç bir həyat dərsinə,
Hər hikməti qana-qana böyüdüm.

Ey insanlar, buz bağlamış bir sinə,
Bir də çətin nə zamansa isinər.
Mən əzəldən ana nəvazişinə
Həsret qalıb, yana-yana böyüdüm.